

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ STAR
ΚΑΙ ΣΤΟΝ Θ. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟ

7/4/2000

για την εξωτερική πολιτική. Θα τις κάνω από την πλευρά που τις κάνει ο μέσος Έλληνας όταν περπατάει στον δρόμο και συζητάει στις παρέες του, στις οικογένειες του.

Δεν θέλω πόλεμο με την Τουρκία, δεν θέλω προβλήματα με τα Βαλκάνια, θέλω να ζω ήσυχος και ήρεμος. Σε σχέση με την Τουρκία έχουμε μπροστά μας ένα διάλογο ο οποίος ξεκίνησε και αναρωτιέμαι αν εσείς σκοπεύετε να τον συνεχίσετε και ως πού;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Κύριε Ρουσόπουλε δεν υπάρχει ελληνική κυβέρνηση που να μην έχει κάνει διάλογο με την Τουρκία. Όπως επίσης δεν υπάρχει κανένας Έλληνας και προφανώς ούτε ο ομιλών, που να μην θέλει την εξομάλυνση των σχέσεων με την Τουρκία.

Φανταστείτε μόνο τα τεράστια οφέλη και για τις δυο χώρες από μια τέτοια εξέλιξη. Το θέμα είναι να πηγαίνεις με προσεκτικά και σίγουρα βήματα και το λέω αυτό γιατί καμιά φορά δημιουργούνται ατμόσφαιρες -στις διεθνείς σχέσεις εννοώ- οι οποίες δεν ανταποκρίνονται ακριβώς στην ουσία.

Εκεί κρύβεται ένας κίνδυνος. Κίνδυνος παρεξηγήσεων, κίνδυνος οξυτήτων ή εντάσεως, ακριβώς επειδή διαφεύδονται οι πολύ μεγάλες προσδοκίες. Η άποψη μου είναι ότι πρέπει να πηγαίνουμε πολύ προσεκτικά, στέλνοντας τα σωστά και ειλικρινή μηνύματα.

Θέλουμε να βρούμε την λύση, θέλουμε ειρήνη αναμφισβήτητη και όχι μόνο ειρήνη, αλλά στενή συνεργασία, θέλουμε όμως ταυτόχρονα τον σεβασμό ορισμένων απλών κατά την άποψη μου πραγμάτων τα οποία θα έλεγα είναι και αυτονόητα.

Δηλαδή το να θες να τηρούνται οι κανόνες του διεθνούς δικαίου ή των διεθνών συμβάσεων που δεσμεύουν τις χώρες που τις έχουν υπογράψει, νομίζω είναι μια προϋπόθεση που δεν κάνει καν να ονομάζεται όρος. Είναι κάτι που θα το έλεγα συνεκβανόν, αυτονόητο.

Και νομίζω ότι για να σας πω και την απόλυτη αλήθεια, βεβαίως η Τουρκία κατά περίπτωση έχει συμπεριφορές οι οποίες είναι επιθετικές. Αλλά αυτό καμιά φορά ενθαρρύνεται, διότι προσλαμβάνει ότι η συμπεριφορά αυτή, βρίσκει δικαίωση.

Νομίζω ότι μια κυβέρνηση με την οποία θα συνομιλήσει και θα εκπεμφθούν εκατέρωθεν τα μηνύματα με σαφήνεια, ειλικρίνεια και καλή πρόθεση, είναι πολύ μεγαλύτερη πιθανότητα να μπούμε σε ένα σωστό δρόμο.

Θ.ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Διακρίνω μια έμμεση, αλλά σαφή αιχμή προς την Κυβέρνηση για υποχωρητικότητα στα Ελληνοτουρκικά.

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Ακούστε, στα εξωτερικά θέματα πρέπει να είναι κανένας πολύ προσεκτικός. Διότι βεβαίως όλοι τις καλύτερες προθέσεις έχουμε και όλοι προσπαθούμε για το καλύτερο για τον τόπο.

Από την άλλη πλευρά όμως πράγματι σε πολλές περιπτώσεις αισθάνομαι και αντίθεση και επιφυλάξεις για τους χειρισμούς που έγιναν, όχι για τις προθέσεις, ούτε για την ορθότητα του τελικού στόχου. Ποιός δεν θέλει να εξομαλυνθούν οι σχέσεις με την Τουρκία; Αλίμονο.

Αλλά επιμένω στο εξής: ειδικά στην εξωτερική πολιτική, πρέπει τα πράγματα να γίνονται με ένα τρόπο καθαρό και μη επιδεχόμενο παρεξήγησης.

Θ.ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εσωτερική πολιτική και πάω στην οικονομία. Εάν εκλεγεί η Νέα Δημοκρατία, το Χρηματιστήριο που είναι και το πρώτιστο που ενδιαφέρει αυτή την στιγμή, ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των Ελλήνων. Τι πορεία πιστεύετε ότι θα έχει;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Θα σας πω ότι πιστεύω ότι η καμπύλη του θα είναι ανοδική. Και λέω καμπύλη, γιατί δυσκολεύομαι πολύ κ.Ρουσόπουλε δυο ημέρες πριν τις εκλογές ν" αρχίσω να κάνω προβλέψεις του τύπου ότι έρχεται η Νέα Δημοκρατία στη κυβέρνηση και όλα θα γίνουν ως δια μαγείας καλά την επόμενη ημέρα. Δεν είμαι τέτοιου τύπου πολιτικός, με ενοχλεί αυτή η νοοτροπία.

Αρα δεν κάνω προβλέψεις σε καθημερινή βάση των διακυμάνσεων, που είναι και φυσιολογικές μέχρι ενός σημείου. Μπορώ όμως να σας πω ότι η καμπύλη θα είναι ανοδική για πολύ απλούς λόγους. Πρώτα από όλα διότι πιστεύω ότι μπορούμε και θα βάλουμε την χώρα σε ρυθμούς υψηλότερης ανάπτυξης, αύξησης δηλαδή του εισοδήματός της.

Δεύτερον θα λειτουργήσουν καλύτερα οι κανόνες της οικονομίας της αγοράς, με τις διαρθρωτικές τομές που ετοιμάζουμε και είναι και αναγκαίες και καθυστερημένες -όπως επισημαίνει πάντα άλλωστε η Ευρωπαϊκή Ένωση- και εννοώ εδώ απελευθερώσεις αγορών, αποκρατικοποιήσεις, με την διασφάλιση των κανόνων του ανταγωνισμού.

Σας θυμίζω σήμερα η Επιτροπή Ανταγωνισμού η ίδια ομολογεί ότι δεν μπορεί να κάνει την δουλειά της. Σας λέω κάποια απλά πράγματα, που σηματοδοτούν ότι μπορεί να κερδηθεί σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό, η εμπιστοσύνη του πολίτη για το πως λειτουργεί η οικονομία και στην απόδοσή της, αλλά και στους κανόνες που τηρούνται.

Αλλωστε αυτός δεν είναι ο ρόλος του κράτους κ.Ρουσόπουλε; Δηλαδή να τηρεί τους κανόνες του παιχνιδιού και το νόμο. Από εκεί και πέρα το χρέος της κυβέρνησης είναι να σπρώξει στην σωστή κατεύθυνση.

Μια οικονομία, η οποία θ" αρχίσει ν" αναπτύσσεται με δύο ή τρεις ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερου ρυθμού απ" ό,τι σήμερα, είναι βέβαιο ότι θα είναι μια οικονομία, η οποία θα

είναι πολύ πιο ελκυστική και στους εγχώριους, αλλά και στους ξένους αποταμιευτές.

Θ.ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αποδέχασθε ότι η Κυβέρνηση αυτή που έχουμε σήμερα, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, του κ.Σημίτη βοήθησε το οικονομικό κλίμα ώστε το Χρηματιστήριο ν' ανέβει από τις 1.000 μονάδες στις 5.000; Είναι ένα επιχείρημα που ακούγεται συνεχώς και είναι και αληθές δεν είναι ψευδές βέβαια.

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Θα σας πω τι αποδέχομαι. Ειδικά για το Χρηματιστήριο η δική μου εκτίμηση είναι ότι κυρίως ανέβηκε για μια σειρά από λόγους, που έχουν να κάνουν με την πτώση των επιτοκίων, έχει να κάνει με την καλή απόδοση πολλών ιδιωτικών επιχειρήσεων -πρωτοβουλιών δηλαδή του ιδιωτικού τομέα- και έχει να κάνει αναμφισβήτητα και με ένα αίσθημα ασφάλειας που δημιουργεί στους πολίτες, η εξασφάλιση του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της χώρας και η ένταξη στην ΟΝΕ.

Τα λέω αυτά εισαγωγικά για να καταλήξω στο εξής: εμείς δεν λέμε ποτέ και προσωπικά ποτέ δεν θα ισχυριστώ, ότι αυτή η Κυβέρνηση τα έκανε όλα κακά. Αλίμονο. Έχει και θετικά. Βεβαίως πολλά από τα θετικά, είναι γιατί έγιναν εξ ανάγκης. Δηλαδή είμαι πολύ ικανοποιημένος που το ΠΑΣΟΚ -έστω και όψιμα- υιοθέτησε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό, τον οποίο αν θέλετε, εισαγάγαμε εμείς ως παράταξη στο παρελθόν.

Θ.ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κάθε φορά πάτε 20 χρόνια πίσω.

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Όχι, δεν πάω πίσω.

Θ.ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Έπειδή μου είπατε χθες ότι το 2001 δεν είναι '81.

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Δεν πάω 20 χρόνια πίσω, γιατί δεν είναι μόνο αν ψήφισε ή καταψήφισε την Συνθήκη ένταξης, αυτό το πράγμα δεν είναι 20 χρόνια πίσω.

Εννώνω μια γενικότερη συμπεριφορά αποδοχής του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της χώρας ή όχι. Αυτό έγινε τα τελευταία κυρίως χρόνια, ή εν πάση περιπτώσει μέσα στην δεκαετία του '90.

Δεν λέω ότι όλα έγιναν αρνητικά, έγιναν και σωστά. Εκείνο όμως που λέω είναι ότι πρώτον πολλά έπρεπε να γίνουν ταχύτερα, αποτελεσματικότερα και καλύτερα. Και δεύτερον ότι είναι και καιρός να καινοτομήσουμε και σε μια σειρά από άλλες κατευθύνσεις.

Να σας δώσω ένα πολύ απλό παράδειγμα το έχετε ακούσει συχνά, δεν θα γίνω κουραστικός. Εμείς έχουμε αντίρρηση για τον τρόπο που επιτυγχάνεται η ένταξή μας στην ΟΝΕ, με την έννοια ότι έπρεπε όλο το βάρος μόνο στην ονομαστική σύγκλιση ορισμένων δεικτών και αφέθηκε -κατά την δική μας εκτίμηση- η πραγματική οικονομία, να μην πηγαίνει με τους ρυθμούς που θα έπρεπε. Αρα εκεί κάτι πρέπει να γίνει.

Και αυτό έχει και ένα πολύ μεγάλο αντίκτυπο στο να δημιουργηθούν σοβαρότατα κοινωνικά προβλήματα. Αν σήμερα βλέπουμε την ανεργία να έχει εκτιναχθεί στα ύψη ρεκόρ που έχει εκτιναχθεί, αν βλέπουμε μεγάλες κατηγορίες συμπολιτών μας να βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, αν οι αγρότες είναι στο αδιέξοδο που βρίσκονται, έχει πάρα πολύ να κάνει με το ότι δεν ακολουθήθηκε μια πολιτική τομών, διαρθρωτικών αλλαγών, άρα υψηλότερων ρυθμών ανάπτυξης, άρα και βελτίωσης του βιοτικού επιπέδου συνολικά.

Συμπεραίνω, αν μου επιτρέψετε. Δεν ερχόμαστε για να ισοπεδώσουμε κ.Ρουσόπουλε.

Πρώτα από όλα ο πολιτικός μας ανταγωνιστής, δεν είναι εχθρός μας. Έλληνας συμπολίτης είναι...

Θ.ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το επαναλαμβάνετε όμως συχνά με κίνδυνο να θεωρηθεί ότι αυτό το οποίο ακούστηκε τελευταία "ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά" κάπου σας προβληματίζει λιγάκι μέσα. Μήπως με ταυτίσουν με αυτό το παλιό πρόσωπο της Δεξιάς, που θα ερχόταν;

Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Καθόλου κ.Ρουσόπουλε, αυτό το θεωρώ αστείο. Και θα τ' ακούω. Όχι από εσάς, εννώνω το σύνθημα, νομίζω ότι είναι ό,τι πιο παρωχημένο ακούσαμε σε αυτή την προεκλογική περίοδο.

Κύριε Ρουσόπουλε, ο καθένας από κάπου κρατάει η σκούφια του πολιτικά, είναι βέβαιο και εσείς και εγώ και όλοι οι συμπολίτες μας. Και είναι επίσης βέβαιο, ότι εκτός αν είσαι κολλημένος στο παρελθόν, έχεις βγάλει τα συμπεράσματά σου και τα καλά που έκανε η πλευρά από την οποία προέρχεσαι και τα λάθη που έκανε και τις παραλείψεις και πάντως ένα είναι βέβαιο: ότι με ορόσημο το έτος 2000 -δεν λέω ότι αυτό είναι κατ' ανάγκην, δεν θα μπορούσε να είχε γίνει δηλαδή το '98 ή το 2001, αλλά έχει και την σημασία του ο συμβολισμός- πρέπει να κοιτάζουμε πιο πολύ αυτά που μας ενώνουν, από αυτά που υποτίθεται μας χώριζαν, ή αν θέλετε να γίνω πιο αυστηρός, που χώριζαν κάποιους άλλους.

Γιατί αν εσείς έχετε προέλευση από την άλλη πλευρά από εκείνη που είχαν οι δικοί μου γονείς ή εγώ την εποχή της μεγάλης οξύτητας και των αντιπαράθεσεων, εσείς και εγώ δεν έχουμε να μοιράσουμε τίποτα γι' αυτό. Μπορούμε να συμφωνήσουμε ή να διαφωνήσουμε για το πως θα κάνουμε ένα καλύτερο σύστημα για την παιδεία ή για την οικονομία ή για την υγεία. Μάλιστα.

Αυτό είναι ζωντανό θέμα και αξίζει να στύσουμε τα μυαλά μας και ν' αφιερώσουμε, να επενδύσουμε την ενεργητικότητά μας ενίοτε ίσως και διαφωνώντας. Εγώ δεν λέω ότι φιλοδοξώ να δω τους Έλληνες να συμφωνούν απόλυτα. Πρώτον δεν θα ήταν Έλληνες και δεύτερον δεν θα ήταν και υγιές ως φαινόμενο.

Αλλά τουλάχιστον να διαφωνήσουμε και να συμφωνήσουμε σε εκείνα που μας ενώνουν ως κοινές προσδοκίες του αύριο. Και όχι να πηγαίνουμε 20, 30 ή 50 χρόνια πίσω.